

[Hastrup.]

rigtigt, at samfundet instituerer en tilstand, hvor man både forbyder disse ejendommens nedrivelse og samtidig afskærer dem fra muligheden for at være beboelige.

Jeg vil gerne nævne den tanke, at man i hver af de kommuner, det drejer sig om — det er jo fortrinsvis de største — opretter et såkaldt saneringsråd, som får mulighed for at tage stilling til hver enkelt af disse ejendomme. Saneringsrådet kunne for eksempel så få mulighed for at afgøre for det første, om ejendommen kan nedrives mod opførelse af erstatningslejligheder; for det andet, om ejendommen kan nedrives uden sådan forpligtelse; for det tredje, om ejendommen skal have økonomisk mulighed for at blive rimet så meget sammen, at den kan holdes beboelsesværdig i to år, i fem år eller måske i ti år, og for det fjerde, om ejendommen skal have mulighed for genopretning, fordi det alt taget i betragtning må skønnes, at det vil vare mange år; førend der er udsigt til, at nedrivning tillades.

Jeg synes, man i diskussionen om dette spørgsmål overser, at der ikke er tale om at give udlejer en mulighed for at udnytte lejerne i disse ejendomme, men at der alene er tale om at gøre ejendommene beboelsesværdige i det antal år, de alligevel i kraft af myndighedernes bestemmelser skal bevares.

Endelig har jeg så en enkelt betragtning om boliganvisningen. Vi har sikkert alle en fornemmelse af, at der er visse kategorier af befolkningen, som hele tiden bliver sorteret. Det drejer sig fortrinsvis om de enlige og en befolkningsgruppe, som i særlig grad burde nyde samfundets bevågenhed, nemlig de enlige mødre. Husstandens størrelse er jo som regel det afgørende, når det drejer sig om at anvise en bolig, og jeg erkender, at antallet af personer, navnlig antallet af børn, må spille en meget afgørende rolle. Det er dog et spørgsmål, om en enlig mor ikke bør tillægges en kvotient, der ligestiller hende med en husstand af en noget større størrelsesorden end den, der er gældende, og om man ikke i højere grad også burde anlægge den betragtning, at antallet af år, hvori man har søgt en bolig, burde spille ind i forbindelse med boliganvisningen.

Med hensyn til den permanente lejeloj har jeg ikke principielle indvendinger, og da det kun er principielle indvendinger, der

må omtales ved første behandling, skal jeg undlade at gøre bemærkninger, for så vidt angår dette lovforslag.

Jeg vil, ligesom det er gjort af hr. Axel Ivan Pedersen og hr. Guldberg, også udtrykke min anerkendelse af den måde, hvorpå man har valgt at opbygge disse lovforslag. Jeg tror, det er helt rigtigt at fordele bestemmelserne på en permanent og en midlertidig lov; det skaber klarhed. Jeg vil i øvrigt også gerne slutte mig til den anerkendelse af boligministeriets embedsmænd, som fuldt berettiget fremgik af boligministerens fremsættelse; det er et stort arbejde, som her jo er udført under et hårdt tidspres. Selvfølgelig er der enkeltheder, som skal og bør drøftes. På den anden side er lovforslagene jo i vid udstrækning resultat af forudgående grundigt kommissions- og udvalgsarbejde, hvorunder mange af problemerne — ikke dem alle — er meget omhyggeligt gennemarbejdet, og det vil lette folketingets arbejde med disse lovforslag. Det konservative folkeparti ser derfor gerne, ligesom jeg forstod det var tilfældet for venstres vedkommende, at lovforslagene får en hurtig behandling. Vi er villige til mange møder på kort tid; og det kan såmænd være lige så nyttigt som få møder på lang tid. Vi er også villige til at tage de fridage, som folketinget nu har til rådighed, i brug om nødvendigt; det vil være en overordentlig stor fordel for de mange mennesker, som disse love vedrører, om behandlingen af forslagene kan tilendebringes så betids, at vedtagelsen kan finde sted inden folketingets sidste møde før sommerferien. Selv om det er særdeles omfattende lovforslag, vil det konservative folkeparti meget gerne yde sit bidrag til, at behandlingen kan ske hurtigt, hvoraf altså også fremgår, at regeringen kan påregne vor positive medvirken både til en grundig og hurtig behandling.

Else-Merete Ross: Efter boligforliget har vi med de to nye lovforslag i alt fået 4 lovforslag udarbejdet og fremsat. Det har krævet en ekstraordinært stor arbejdsindsats af boligministeriets embedsmænd. Der er derfor al mulig grund til at sige dem tak for dette arbejde og også takke for de grundige besvarelser af alle de spørgsmål, som vi i udvalget har stillet dem under behandlingen af lovforslagene.